

Před rokem zemřel herec Stanislav Zindulka, zapsaný v Knize cti

13.03.2020

Ve věku 86 let zemřel před rokem 14. března člen hereckého sboru Stanislav Zindulka, čestný občan Prahy 3.

Přestože se herec narodil v Jilemnici, na Žižkov, který se stal na dlouhá léta jeho domovem, nedal nikdy dopustit. Bydlel v Baranově ulici na pomezí Žižkova a Vinohrad.

„Když vyměníte malé město za velký, vždycky je to horší. Vše je pro vás dražší, všichni na vás mají větší nároky. S manželkou jsme prošli 33 bytů a nakonec jsme si zvolili Žižkov. Byl pro nás něčím magicky přitažlivějším. Jednak ve vedlejší Křišťanově ulici žil Jaroslav Foglar, autor mých chlapeckých snů. Dalším mým hrdinou byl Jaroslav Seifert, který Žižkov povýšil na posvátné místo. Co nakonec rozhodlo, že tu bydlel můj největší přítel Vlastík Brodský, který bydlel v Jičínské ulici,“ zavzpomínal v pořadu Žižkovské rozhovory s

Martinem Severou před dvěma lety v informačním centru.

Stanislav Zindulka patřil k těm hercům, kteří dokáží povýšit každou malou roli. Mnohdy byl označován jako velký herec malých rolí. Jeho velké filmové příležitosti přišly až v pozdějším věku. Nejdříve jej proslavila v polovině osmdesátých let role v seriálu *Vlak dětství a naděje*, kde vedle Heleny Růžičkové doslova zazářil v roli poštmistra Pulplmě-Srágorky. Vidět jej bylo také v mnoha pohádkách, např. *Anděl Páně* či *Kouzelný měšec*. Nezapomenutelný je také ze seriálu *Četnické humoresky* či seriálu *Bylo nás pět*. Za vedlejší roli ve filmu *Babí léto* byl oceněn Českým lvem.

Legendární herec prožil dětství a mládí ve svém rodišti v Jilemnici, kde také odmaturoval roku 1951. Poté začal studovat na Divadelní fakultě akademie múzických umění v Praze, vedoucí jeho studijní skupiny byla Vlasta Fabianová. Studium ukončil v roce 1955 rolí Puka ve hře *Sen noci svatojánské*, kterou režíroval jeho spolužák Ján Roháč. Jeho první rolí na profesionálním divadle byl student ve hře *Šťastnou cestu*.

Po absolvování pražské DAMU nastoupil na dvanáct let do Hradce Králové, poté hrál dvaadvacet let v Divadle bratří Mrštíků, kde vytvořil stovku postav. Dlouhá léta spolupracoval také s loutkovým divadlem Radost. V Brně se věnoval i pedagogické činnosti. Na tamější konzervatoři učil v letech 1968 až 1975, kdy musel ze školy odejít z politických důvodů. Pro špatný kádrový profil nemohl dlouho vystupovat ani na pražských divadelních scénách.

Situace se obrátila po roce 1989. Z Brna odešel, ve svých 57 letech, do Městských divadel pražských, kde odehrál pět sezon. Od roku 1994 byl členem pražského Činoherního klubu, čímž si splnil svůj herecký sen. Často hostoval i na jiných scénách, např. v divadlech Ungelt, Bez zábradlí, V Řeznické, Viole, Dejvickém divadle a v Divadle Broadway.